

d ů v o d e c h:

Důvod zmatečnosti čís. 1 Šu 281 tr. ř. spatřuje obžalovaný v tom, že nalézací soud nebyl řádně obsazen, ježto prý se rozhodování účastnil soudce vyloučený. Za soudce vyloučeného pokládá zmateční stížnost kmeta Josefa F-a proto, poněvadž ho stěžovatelův obhájce na počátku hlavního přeličení odmítl pro předpojatost z toho důvodu, že v článku, pro nějž je stěžovatel obžalován, jest stať o židovstvu, a poněvadž odmítnutí to neuznáno nalézacím soudem důvodným. Zmateční stížnost jest však v tomto směru bezpodstatnou. Podle Šu 281 čís. 1 tr. ř. je rozsudek zmatečným, účastní-li se rozhodování soudce podle §§ů 67 a 68 tr. ř. v y l o u č e n ý. Dle protokolu o hlavním přeličení, což ostatně zmateční stížnost sama uvádí, odmítl obhájce stěžovatelův kmeta F-a z důvodů p ř e d p o j a t o s t i, již zmateční stížnost odůvodňuje tím, že mu jako příslušníku racy židovské bylo rozhodovati o věci soukromého obžalobce, příslušníka téže racy pro článek o židovstvu. Poněvadž však zmatečnost podle znění čís. 1 Šu 281 tr. ř. zakládá jen účast soudce podle §§ů 67 a 68 tr. ř. z rozhodování v y l o u č e n é h o, nemůže zmatečnost podle tohoto ustanovení založiti účast soudce, proti němuž se uplatňují pouze důvody odmítací (§ 72 tr. ř.).

Čís. 2114.

Podmíněné odsouzení (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.).

Úřraty trestního řízení (svědečné) nejsou »škodou« ve smyslu Šu 4 zákona.

(Rozh. ze dne 2. října 1925, Zm I 486/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 22. května 1925, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podvodu podle §§ů 197, 200 tr. zák., zrušil však podle Šu 290 tr. ř. z moci úřední výrok, že se obžalované podle Šu 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. ukládá za povinnost, nahraditi náklady trestního řízení, zejména svědečné. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Při vyřizování zmateční stížnosti shledal zrušovací soud, že bylo ve směru stížností nevytýkaném trestního zákona v neprospěch obžalované nesprávně použito, že totiž nalézací soud při vyměřování trestu vykročil ze své moci trestní (§ 281 čís. 11 tr. ř.). Podle Šu 290 tr. ř. byl proto zrušen výrok nalézacího soudu, že se obžalované podle Šu 4 zákona o podmíněném odsouzení ukládá za povinnost, nahraditi náklady trestního řízení, zejména svědečné, ježto tímto výrokem vykročil soud ze své moci trestní. Podle Šu 4 zákona o podmíněném odsouzení má soud podmíněně odsouzenému zpravidla uložiti, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou způsobil, a aby dal zadostučnění. K této škodě,

obžalovanou způsobené, nelze však počítati i útraty trestného řízení, jak se nalézací soud mylně domnívá.

Čís. 2115.

Skutková podstata zločinu §u 87 tr. zák. na rozdíl od §u 85 tr. zák. vyžaduje v objektivním směru, by činem pachatelovým bylo způsobeno nebezpečí v §u 85 c) tr. zák. naznačené; nestačí pouhá možnost vzejítí takového nebezpečí.

Po stránce subjektivní se nevyžaduje, by úmysl pachatele přímo směřoval k přivodění nebezpečí; stačí, byl-li si vědom toho, že může uvedené nebezpečí vzniknouti a přes to úmyslně podnikl čin s nebezpečím spojený.

(Rozh. ze dne 3. října 1925, Zm I 298/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 4. března 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 87 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud s hlediska důvodu zmatečnosti čís. 9 a) §u 281 tr. ř. namítá, že nalézací soud nesprávně právně posoudil čin obžalovaného jak po stránce objektivní tak i po stránce subjektivní. V onom směru vyžaduje skutková podstata zločinu podle §u 87 tr. zák., na rozdíl od zločinu podle §u 85 tr. zák., mimo jiné, že pachatelovým činem bylo způsobeno nebezpečí, v §u 85 písm. c) tr. zák. naznačené. Nestačí tedy k naplnění skutkové podstaty uvedeného zločinu po této stránce pouhá možnost vzejítí takového nebezpečí a neprávem proto podřadil nalézací soud skutek obžalovaného pod ustanovení §u 87 tr. zák., spokojiv se se zjištěním, že stěžovatelovým činem mohlo vzejítí nebezpečí životu, zdraví a bezpečnosti těla lidem. Po stránce subjektivní se ke skutkové podstatě zločinu podle §u 87 tr. zák. nevyžaduje, by úmysl pachatele přímo směřoval k přivodění nebezpečí; stačí, byl-li si pachatel vědom toho, že může vzniknouti nebezpečí, naznačené v §u 85 písm. c) tr. zák., a přes to úmyslně podnikl čin s nebezpečím spojený. Tyto subjektivní předpoklady nejsou v napadeném rozsudku zjištěny. Nalézací soud zjišťuje sice, že situace byla proti policii napjatá a hrozivá a že obžalovanému musila býti známa, dále, že jeho výrok měl za účel, aby slova důvěrníka, demonstranty mírníci, byla paralysována, ale tím nezjišťuje ještě, že si obžalovaný byl dosahu svého výroku také vědom, totiž toho, že jím způsobuje nebezpečí naznačeného rázu.